

KARÁCSONY ÖRÖMÜZENETE

Ne féljeteK, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. (Lk 2,10-11)

A karácsony az öröm ünnepe. Gyermekként mindannyian vártuk a karácsonyt, az ünnepet, amikor ajándékot kapunk, amikor feldíszítjük a fenyőfát, amikor a frissen kisült bejglit tesszük az asztalra.

Már az első betlehemi karácsony is az öröm ünnepe volt, amikor az angyalok ezt mondták a pásztoroknak: Ne féljeteK, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz. Pedig az egész történet, emberileg nézve, nem sok örömmel kecsegtetett. Júdea római uralom alatt áll, a császár népszámlálást tart, mert hatékonyabbá akarja tenni az adóbehajtást, és ezért egy szülés előtt álló terhes anyukának hosszú és fáradtságos utat kell számárháton megtenni, hogy végül megalázó módon egy istállóban szülje meg gyermekét. Nincs sok ok az öröme, emberileg nézve.

Az esemény résztvevői azonban másként látják. Mária hittel megérti a gyermekről, hogy „nagy lesz ő, és a Magasságos Fiának nevezik”, József is hit által tudja, hogy „ő fogja megszabadítani népét bűneiből”. Az üdvtörténet szereplői abban mások a kortársaiktól, hogy hittel befogadják Isten kijelentését, a hirdetett örömhírt, és a látható valóságon túl a teljesebb valóságot látják, szemléletük kitágul és észlelik, hogy a fáradtságos és barátságtalan élethelyzet mögött más és több van; hogy hatalmas dolgok zajlanak az egyszerű cselekvéseink mentén: a hit által és engedelmségben meghozott döntéseink és azok megélése nagy üdvtörténeti értéket képviselnek. Ez már elég ok az öröme, nem csak Máriának és Józsefnek, hanem az egész emberiségnek.

Biztatás és tanulság ez számunkra, hogy nézzünk az események mögé vagy fölé. Amikor értelmetlennek tartjuk a következő lépést, fáradtságosnak, értéktelennek az áldozatot követelő döntéseket, mielőtt az emberileg, a jelenben logikusabbnak tűnő döntéseket meghozzuk, tegyük fel a kérdést: Milyen megújulás, szabadítás, üdvterv van kibontakozóban? Az Isten folyamatos kegyelmének, üdvtervének hol és hogyan lehetek részese a mindennap megélt eseményeimen keresztül? A barátságtalan, nehezítő körülmények ellenére is a hit által és az engedelmségben megtett egyszerű, mindennapi, fáradtságos cselekedeteim hogyan lehet az emberiség - benne családom, környezetem - számára üdvösséget munkáló?

Emberileg nézve talán ma is kétségeink vannak hogy van-e okunk a teljes öröme. Egy járványtól tépázott, véges emberi bölcsességgel vezérelt világban könnyen érezheti úgy az ember, hogy nincs okunk az öröme. Pedig a valóság ennek az ellenkezője. A betlehemi csillag a királyok királyának születését jelezte, az angyalok által hirdetett öröm pedig nincs időkorláthoz kötve. Megszületett a Megváltó, aki bár értünk adta az életét, de feltámadt és örökké él. Nekünk szabadulást, az öröm teljessé tételét jelenti. És ezt az örömet senki el nem veheti tőlünk. Vagy mégis?

Nincs okunk a félelemre. Nincs az a körülmény, az az élethelyzet, ami szolgáltságba, nyomorba, a lélek elnyomásába kényszeríthetne bennünket, mert „akit a Fiú megszabadít, az valósággal szabad”. Történhet bármi ebben a világban, a karácsony örömét - az Üdvözítő megérkezését és a szabadulásunkat - senki és semmi el nem veheti tőlünk: „Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában”.

Az Üdvözítő megszületett. Az, hogy ez „az egész nép öröme lesz”-e, már nem Márián, Józsefen múlik, hanem rajtunk. Légy a karácsony aktív szereplője!

Áldott, békés és örömteli Karácsonyt kívánok mindenkinek!

Gusztin Imre

Egyházkerületi Szuperintendens

